

Motiv	BiFK	Topografisk karta	9G SO	X-koordinat	6502848
Yta (ha)	189,2	Ekonomisk karta	9606	Y-koordinat	1530344

Naturvärdesbedömning

Esteröns naturreservat har en omväxlande natur med ett brett spektrum av olika biotoper. Variationen gör att området hyser en artrik och intressant flora och fauna. Esterön har även stor betydelse för det rörliga friluftslivet vilket bidrar till områdets mycket höga värde. Marken är mosaikartad och går från torr till fuktig och hyser lövskog, strandnära skog, gammal hällmarkstallskog samt hagmarker med gamla mulmekar. Ekarna har en särställning som livsmiljö för många organismer och i området finner man sällsynta lavar som skuggorangelav, skärelav, rödbrun blekspik och gul dropplav. Intressanta och värdefulla insekter och vedlevande svampar kan med stor sannolikhet finnas främst i de gamla ekarna som till stor del är innanrötade. Floran är rik och varierad med arter som ögonpyrola samt knägräs, darrgräs, ängsskallra, backnejlika och höstfibbla som visar på långvarig hävd. Här finns även lundarter som den ovanliga tandrotten. Området är av regionalt intresse för naturvården.

Beskrivning

Esteröns naturreservat ligger ute i Bråviken, ca 10 km nordost om Norrköping och omfattar både land och vatten. Berggrunden, som till stora delar går i dagen, består av sedimentbergarter och olika typer av gnejs. Små inslag finns av ådergnejs, amfibolit och granit liksom några mindre stråk av diabas.

Esterön är flack och består av en mosaik av torr, frisk och till mindre delar även fuktig mark. Ön hyser mindre lövskogspartier med björk, sälj och asp samt strandnära skog till största delen bestående av klibbal. På hällmarker växer tallskog som utgörs av äldre träd och på relativt näringsrik mark växer gran. På den östra udden Kalven, där berget går i dagen, övergår skogen i öppna klippstränder. Kring den gamla odlingsmarken på öns centrala del finns ett parti med riktigt gamla och grova ekar och på norra sidan en mindre lund med ek och lind. Buskskiktet består av slån, en och nypon samt enstaka apel och fågelbär.

Några fuktiga granlågor ligger i området. På en av dem förekommer den krävande långfliksmossan. Vissa tallar av hög ålder hyser grymig blåslav och tallticka. I bottenskiktet förekommer renlavar liksom skrevor med vitmossa, björnmossa, husmossa, kvastmossa, kranshakmossa, palmossa och praktstjärnmossa.

Ekarna är av sådan hög ålder att de hyser en mycket intressant lavflora med inslag av sällsynta och krävande arter. Av dessa kan nämnas skuggorangelav, skärelav, rödbrun blekspik, gul dropplav samt brun nållav och guldpuddrad spiklav. Ekticka och svavelticka växer på flera av ekarna. Svaveltickan är viktig för många insekter varför man kan anta att även insektsfaunan är rik i området. Den mindre vanliga blanksvarta trädmyran har noterats på en gammal ek.

I anknytning till hällmarkerna finns ett mycket varierat betesmarksområde. Här finns bl a en strandäng och äldre ängsmark. Floran är rik, varierad och visar på långvarig hävd med arter som knägräs, darrgräs, stagg, fårsvingel, gökärt, ängsskallra, backnejlika, brudbröd, höstfibbla, gråfibbla och gulmåra. Över stora delar växer tuvtåtel med inslag av smultron, liten blåklocka, nejlikrot, fyrkantig johannesört, gullviva, bockrot, tjärblomster och vitmåra. I den öppna gräsmarken finns två holmar med äldre ekar samt björk och apel. Floran här är skuggpåverkad med lundgröe,

ormbär, stenbär och liljekonvalj samt den ovanliga tandroten.

I partierna mellan hållmarkerna finns kruståtel, och hundäxing samt inslag av styvmorsviol, kärleksört, bergsyra, knägräs och blodrot. Bland den friska granskogen finns bärris, piprör, kruståtel och i ett rikare parti växer den något ovanliga växten ögonpyrola. Den frodigare vegetationen består av, videört, älggräs och hallon.

Bland däggdjur har förekomst av rådjur, fälthare, räv och mink kunnat konstateras. Flera andra arter finns troligen företrädda då det finns goda möjligheter att nå Esterön över isen.

Esterön har sedan länge varit bebodd och brukad och under 1600-talet fanns här två torp, Västra och Östra Esterötorpet. Ön är sedan 1973 avsatt som naturreservat.

Åtgärder och bibehållande av värden

Alla åtgärder som kan skada områdets naturvärden skall undvikas. Området bör skötas enligt den fastställda skötselplanen för naturreservatet.